

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 У 008260 21 Увп
Бања Лука, 3.5.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхине Турковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Свјетлане Кнежевић чланова вијећа, уз учешће записничара Ане Матић, у управном спору по тужби И.С. из Б.1 (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 26.10.2020. године Управе (у даљем тексту: тужена), у предмету исправке грешке у катастарском операту, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 У 008260 20 У од 8.9.2021. године, у нејавној сједници одржаној дана 3.5.2023. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев тужиоца да му тужена надокнади трошкове управног спора.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба против оспореног акта тужене, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Подручне јединице тужене у Б. (у даљем тексту: Подручна јединица Б.) број ... од 21.8.2020. године. Тим првостепеним рјешењем се, у тачки 1. диспозитива исправљају границе парцела број 543, 544/1, 544/2 и 587, к.о. Б.1 које су погрешно уцртане на геодетском плану, па се исправљају и површине парцела, а без промјене фактичког стања на терену, тако да исправљена граница парцеле број 587 иде линијом: од тачке Ц2, тачкама Ц1, Ц3, Ц4, Ц5, Ц7, Ц8, Ц11, Ц12, Ц10 до тачке Ц2, а парцеле мијењају површину тако да: парцела број 543 укупне површине 1354 m² умањује се за површину од 170 m² и има нову површину од 1184 m²; парцела број 544/1 укупне површине 1115 m² умањује се за површину од 33 m² и има нову површину од 1082 m²; парцела број 544/2 укупне површине 1826 m² умањује се за површину од 45 m² и има нову површину од 1781 m²; парцела број 587 укупне површине 2673 m² увећава се за површину од 248 m² и има нову површину од 2921 m², а у тачки 2. диспозитива констатује да ће се након правоснажности тог рјешења сачинити пријавни лист и провести промјене у катастарском операту за к.о. Б.1.

Одбијање тужбе образложено је разлозима да је оспорени акт правилан, јер је у поновљеном поступку неспорно утврђено да је на терену задржано исто фактичко стање, које и није одговарало стању премјера у облику и површини парцела у катастарском

операту, што упућује на закључак да је у конкретном случају постојала грешка, како је то и утврђено од стране вјештака геометра, која грешка је отклоњена и прилагођена стварном стању на терену, при чему у суштини није дирано у права тужиоца и других лица. Како за ту катастарску општину није основан катастар непокретности у складу са одредбама члана 71. до 89. Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Сл. гласник Републике Српске“ број 6/12, 110/16 и 62/18, у даљем тексту: Закон о премјеру и катастру) то су у смислу члана 198. тог закона и били испуњени услови да се исправи грешка у катастарском операту, примјеном члана 13. Закона о одржавању премјера и катастра земљишта („Сл. гласник Републике Српске“ број 19/96 и 15/10) и члана 71. став 1. и 2. Правилника о одржавању премјера и катастра земљишта („Сл. гласник Републике Српске“ број 17/09 и 35/12, у даљем тексту: Правилник), како је то и учињено у конкретном случају.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилац оспорава њену законитост, због разлога из члана 35. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС) што се односи на повреду закона, другог прописа или општег акта и повреду прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. Приговара да је побијану пресуду донио судија појединац а не вијеће од троје судија у смислу члана 6. ЗУС-а, имајући у виду да је исти судија донио и ранију пресуду у овој управној ствари број 12 0 У 005670 16 У од 25.7.2017. године која је преиначена пресудом Врховног суда Републике Српске број 12 0 У 005670 17 Увп од 18.9.2019. године тако да је тужба уважена и поништено раније рјешење тужене којим је било одлучено на исти начин као предметним оспореним актом. Истиче да је побијаном пресудом прихваћена допуна налаза вјештака геодетске струке, иако та допуна никада није достављена странкама, па да се и не зна када је дешифрант погријешно, односно да ли је то било 1957. године или 1963. године или пак 1983. године, сходно чему приговара налазу и мишљењу вјештака будући да се према налазу и мишљењу вјештака од 10.10.2014. године се може видјети да Г.К. као подносилац захтјева за исправку грешке има вишка 241 m² земље, а да вјештак наводи да он (тужилац) има вишка само 236 m², али му се покушава одузети 248 m² и то приписати Г.К., сходно чему није јасно како му се одузима 248 m² а да има вишка 236 m². Додаје да није тачна тврдња вјештака да за к.о. Б.1 није било излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима (у даљем тексту: поступак излагања), што може потврдити и око 1000 домаћинстава села Б.1, а у вези са чим уз захтјев као доказ да је провођен поступак излагања доставља копију пописног листа за земљиште, са излагања од 7.6.2012. године, па тако да није правилна тврдња вјештака да није основан катастар непокретности. Даље наводи да се суд само бавио констатацијом вјештака, који и нема никаквих доказа, а при чему за суд нису биле релевантне чињенице да он (тужилац) има мањка земље 347 m² а да Г.К. као подносилац захтјева за исправку грешке има вишка 248 m², па да поред тога и постоји првостепено рјешење о проведеној промјени од дана 31.12.2019. године на које се нико није жалио, али што није било сметња првостепеном органу да изда ново рјешење од 21.8.2020. године (које чине правно јединство са предметним оспореним актом) којим му се „отима“ 248 m². Стога сматра да је у побијаној пресуди учињено низ повреда, па тако да је побијана пресуда неправилна, те да таквим поступањем суда и тужене постоји повреда његовог права на имовину из члана П/3. под к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, јер му је ускраћено право на несметано уживање његових парцела, чиме и трпи штету. Предлаже да се побијана пресуда преиначи тако да се тужба уважи и оспорени акт поништи, а тужени обавезе да му

надокнади трошкове управног спора, или пак да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно одучивање.

Тужена у одговору на захтјев остаје код навода датих у образложењу оспореног акта.

Заинтересовано лице у овом управном спору, Г.К. из села Б.1, општина Б., није дао одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, одговор тужене, побијану пресуду и остале списе предмета, по одредбама члана 39. ЗУС-а, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Из стања списка произилази да је дана 12.6.2013. године Г.К., поднио захтјев за исправку грешке премјера граничне линије парцела број 587 и 589 к.о. Б.1, које су у његовом власништву, а у односу на парцеле у власништву тужиоца означене као број 543, 544/1 и 544/2 исте катастарске општине, која граница је (како је навео) стара више од 100 година и никада није мијењана, а физички је дефинисана дрвећем које се налази на његовој парцели, тако да граница парцела није била предмет спора али је приликом обиљежавања границе сусједних парцела Геодетска агенција „Г.“ обиљежила међу на његовој парцели, па је након увида у планове који су рађени на основу премјера из 1957. године на којима су предметне парцеле означене као к.ч. број 1690 и 1691 к.о. Б.1 и граниче се са парцелама број 1714/1 и 1714/2 к.о. Б.1, очигледно да је настала грешка приликом израде новог премјера. Одлучујући по том захтјеву, Подручна јединица Б. је донијела рјешење број ... од 28.12.2015. године којим је у ставу 1. диспозитива одређено да се исправљају границе парцела означених под бројем 543, 544/1, 544/2 и 587 к.о. Б.1, које су погрешно уцртане на геодетском плану, те да се и исправљају површине тих парцела, а без промјене фактичког стања на терену, што је одбијањем жалбе тужиоца потврђено рјешењем тужене број ... од 8.4.2016. године, које је оснажено пресудом истог суда број 12 0 У 005670 16 У од 25.7.2017. године, али која је преиначена пресудом овог (Врховног) суда број 12 0 У 005670 17 Увп од 18.9.2019. године тако да је тужба уважена и то рјешење тужене поништено. У образложењу те пресуде Врховног суда је наведено да је од пресудног значаја за правилну примјену материјалог права у овој правној ствари, утврђење чињенице да ли је за непокретности у к.о. Б.1 основан катастар непокретности, имајући у виду да одредбе члана 198. и 189. Закона о премјеру и катастру регулишу да ће се прописи везани за коришћење и одржавање ранијих евиденција примјењивати до дана оснивања катастра непокретности, па тако да од тога и зависи примјена Закона о одржавању премјера и катастра земљишта, а и поменутог Правилника, у погледу исправљања грешке у катастарском оперативу.

Након што је тужена поступајући у извршењу поменуте пресуде Врховног суда, својим рјешењем број ... од 15.10.2019. године поништила првостепено рјешење од 28.12.2015. године о исправци границе и површине поменутих парцела, Подручна јединица Б. је у поновном поступку донијела првостепено рјешење од 21.8.2020. године (које чини правно јединство са предметним оспореним актом), а којим се у тачки 1. диспозитива исправљају границе парцела број 543, 544/1, 544/2 и 587, к.о. Б.1 које су погрешно уцртане на геодетском плану, при чему се исправљају и површине тих парцела, а без промјене фактичког стања на терену, па тако да је и назначено куда се простире исправљена граница парцеле број 587, као и на који начин предметне парцеле мијењају површину, како је то све и наведено у диспозитиву тог рјешења, које је одбијањем жалбе тужиоца оснажено

оспореним актом. При томе је неспорно утврђено да за предметну катастарску општину није, у складу са одредбама Закона о премјеру и катастру, ступио на снагу катастар непокретности, сходно чему се у конкретном случају примјењују одредбе Закона о одржавању премјера и катастра земљишта, као јединог важећег закона у постојећој катастарској евиденцији за катастарску општину Б.1, односно по одредбама поменутог Правилника, што је потврдио и вјештак геодетске струке С.М. која је извршила идентификацију парцела, те на основу скице лица мјеста и извршеног увиђаја констатовала да достављена скица одговара стању по премјеру из 1957. године, па да на предметним парцелама очигледно постоји грешка премјера, како у облику а тако и у површини парцела. Сходно томе је у допуни свог налаза констатовала да су границе предметних парцела број 543, 544/1, 544/2 и 587 к.о. Б.1 погрешно уцртане на геодетском плану и не одговарају фактичком стању на терену, те је на основу погрешно уцртане границе парцела и извршен погрешан обрачун површине парцела, што не одговара површини парцела према фактичком стању, а које погрешно уцртане границе парцела су настале погрешном дешифрацијом од стране дешифранта, при чему се није дирало у фактично стање на терену, на коју чињеницу упућује и изјава тужиоца дата на записник на расправи одржаној 29.10.2013. године. Оспорени акт је оснажен побијаном пресудом, са разлозима који су већ изнесени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Правилност и законитост побијане пресуде се не може довести у сумњу наводима предметног захтјева.

Наиме, одредбом члана 198. Закона о премјеру и катастру је прописано да ступањем на снагу тог закона, престају да важе одредбе поменутог Закона о одржавању премјера и катастра земљишта, те Закона о премјеру и катастру непокретности (“Сл. гласник Републике Српске” број 34/06, 110/08 и 15/10) и Закона о земљишним књигама Републике Српске (“Сл. гласник Републике Српске” број 67/03, 46/04, 109/05 и 119/08), осим одредаба тих закона које се односе на коришћење и одржавање евиденција из члана 189. тог закона о премјеру и катастру, који прописује важење наведених одредаба до дана оснивања катастра непокретности.

С обзиром да за предметне непокретности неспорно није основан катастар непокретности, у складу са одредбама Закона о премјеру и катастру, то су у конкретном случају органи тужене и били у обавези да одлучују по одредбама Закона о одржавању премјера и катастра земљишта, као и поменутог Правилника, како је то и учињено у поступку доношења оспореног акта.

Одредбама члана 13. Закона о одржавању премјера и катастра земљишта је и прописано да је подручна јединица тужене, при вршењу послова одржавања премјера и катастра земљишта дужна да отклања све недостатке и пропусти у снимању детаља, геодетском елаборату, плановима, карти и у катастарском операту, а такође је одредбама члана 71. став 1. и 2. Правилника прописано да је у поступку одржавања премјера и катастра земљишта подручна јединица тужене дужна да отклони све недостатке и пропусти у снимању детаља, геодетском елаборату, плановима, карти и у катастарском операту, под условом да су недостаци и пропусти са сигурношћу утврђени, а утврђивање надостатака и пропуста се врши упоређивањем података приказаних на скицама детаља, скицама

одржавања премјера, фотоскицама, скицама допунског снимања са подацима садржаним на радним оригиналима плана и у катастарском оператату.

Како је у конкретном случају, на основу допуњеног налаза и мишљења поменутог вјештака геодетске струке, неспорно утврђено да су границе парцела број 543, 544/1, 544/2 које су у власништву тужиоца, у односу на парцелу број 587 која је у власништву поменутог заинтересованог лица, погрешно уцртане на геодетском плану, тако да је потребно исправити и површине парцела, а све без промјене фактичког стања на терену, при чему исправљена граница парцеле број 587 иде линијом: од тачке Ц2, тачкама Ц1, Ц3, Ц4, Ц5, Ц7, Ц8, Ц11, Ц12, Ц10 до тачке Ц2, сходно чему парцеле и мијењају површину тако да се површина парцеле број 543 укупне површине 1354 m² умањује за површину од 170 m² и има нову површину од 1184 m², а парцела број 544/1 укупне површине 1115 m² умањује за површину од 33 m² и има нову површину од 1082 m², те парцела број 544/2 укупне површине 1826 m² умањује за површину од 45 m² и има нову површину од 1781 m², док се парцела број 587 укупне површине 2673 m² увећава за површину од 248 m² и има нову површину од 2921 m², то су и били испуњени услови за исправку грешке у катастарском оператату, како је то и учињено првостепеним рјешењем које је потврђено оспореним актом и оснажено побиијаном пресудом, а које разлоге у потпуности прихвата и овај суд.

Имајући у виду да је површина парцела тужиоца умањена за 248 m², за коју површину је и увећана површина парцеле заинтересованог лица, при чему се и не мијења фактичко стање на терену, без основа су приговори тужиоца да је површина његових парцела умањена за већу квадратуру од наведене, односно да је већа квадратура приписана површини парцеле заинтересованог лица, јер је управо допуном налаза и мишљења поменутог вјештака (у којем налазу и мишљењу је била првобитно наведена разлика у површини од 236 m²) утврђено да та разлика износи 248 m².

Такође, на другачије одлучивање не утиче ни позивање тужиоца на рјешење Подручне јединице Б. број ...9 од 31.12.2019. године којим је враћено раније стање уписа, што је учињено на основу рјешења тужене број ... од 15.10.2019. године којим је поништено раније првостепено рјешење број ... од 28.12.2015. године (којим је првобитно била дозвољена наведена исправка грешке), па тако да је тим рјешењем тужене предмет враћен на поновни поступак, сходно чему није од утицаја ни што је у међувремену донесено поменуто рјешење првостепеног органа број ... од 31.12.2019. године којим је враћено раније стање уписа, прије но што је поново дозвољена исправка грешке у катастарском оператату, како је то учињено рјешењем првостепеног органа које је потврђено предметним оспореним актом.

Како суд законитост оспореног акта испитује, у смислу члана 29. став 1. ЗУС-а на подлози чињеница утврђених у управном поступку, па како правилност оспореног акта ничим није доведена у сумњу, о чему су у побиијаној пресуди дати довољно јасни и аргументовани разлози, по оцјени овог суда у побиијаној пресуди није остварен ниједан од разлога из одредбе члана 35. став 2. ЗУС-а, имајући у виду да су странке на расправи упознате са допуном налаза и мишљења вјештака, па је без утицаја приговор тужиоца да му није достављена допуна налаза и мишљења вјештака. Такође је без утицаја позивање тужиоца на то да је у конкретном случају одлучивао судија појединац а не вијеће од троје судија, у смислу члана 6. ЗУС-а, јер је тим чланом прописано да у управним споровима суди

судија појединац а да само изузетно у сложеним праметима за које су разлози погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и / или погрешна примјена материјалног права, који су од утицаја за правично рјешавање управне ствари, суди вијеће од троје судија, што у конкретном и није био случај. Сходно томе је захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 1. истог закона, одбијен.

Како је предметни захтјев одбијен, тужиоцу не припадају ни трошкови управног спора у смислу одредаба члана 49. и 49а. ЗУС-а, које трошкове узгред речено није ни тражио тужбом нити је о тим трошковима одлучивано побијаном пресудом, па нити је у предметном захтјеву уопште навео на шта се односе ти трошкови, па се и тај захтјев тужиоца за накнаду трошкова управног спора одбија.

Записничар
Ана Матић

Предсједник вијећа
Страхиња Ћурковић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић